

Сплю глибоко-глибоко.
А ще глибше —
мати моя підземна.

Я їй про зорі розповідаю,
а вона — про коріння дуба.

Я їй про хмаринку,
а вона студеним молоком
мене поїть.

Я їй про метелика,
а вона
з водяного царства
русалку приводить.

А оце весняна калина
не хоче забрати з мене
свою подобу.

Тільки сонце
п'є та п'є
калинову воду
через золоті соломинки.